

Cirkulære om bade- og bådebroer

CIR nr 13 af 31/01/1984 (Gældende)

Lovgivning som forskriften vedrører

BEK NR 489 AF 28/09/1981

Senere ændringer til forskriften

Ingen

Den fulde tekst

Cirkulære om bade- og bådebroer

(Til amtsråd og hovedstadsrådet)

1. Indledende bemærkninger

Det er ikke tilladt at anbringe nogen form for faste indretninger på søterritoriet uden særlig tilladelse. Dette følger af statens højhedsret over søterritoriet. Overtrædelse kan straffes med hjemmel i straffelovens § 295. Tilladelse meddeles af ministeriet for offentlige arbejder, medmindre der ved særlig bestemmelse er gjort undtagelse herfra.

En sådan tilladelse vedrører forholdet til det offentlige. Hvorvidt private kan modsætte sig anbringelsen af et anlæg ud fra f.eks. naboetlige regler, er et andet spørgsmål. Imidlertid vil man fra det offentliges side, før en tilladelse gives, ofte vurdere, om anlægget vil kunne være til ulempe for andre.

II. Tilladelse til mindre bade- og bådebroer

Ved bekendtgørelse nr. 489 af 28. september 1981 er vedkommende amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, blevet bemyndiget til at imødekomme eller afslå ansøgninger om tilladelse til på søterritoriet at anbringe visse mindre bade- og bådebroer. Denne bemyndigelse er udfærdiget efter forhandling med amtsrådsforeningen i Danmark og hovedstadsrådet.

Tilladelse til at etablere andre bade- og bådebroer på søterritoriet end de i bekendtgørelsen nævnte meddeles af ministeriet for offentlige arbejder.

Hvorvidt et amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, kan behandle en sag, afgøres ud fra følgende kriterier:

1. Vanddybden ved broen og dennes længde.
2. Broens ejer og broens beliggenhed.
3. Broens konstruktion.

Til 1. Vanddybden må ikke overstige 1,5 m ved broens yderende målt i forhold til daglig vande, længden må ikke overstige 50 m målt fra kystlinien, og broen skal udføres som en enkeltbro uden sidebroer.

Til 2. Broen skal anbringes

- a) *enten* ud for en enkelt ejendom og alene anvendes af ejendommens ejer og dennes husstand,
- b) *eller* ud for et areal, der tilhører en grundejerforening, og alene anvendes af foreningens medlemmer og personer, der tilhører disses husstande.

Til 3. Broen skal udføres

- a) *enten* som en åben pælebro af træ, der bæres af træ- eller stålpæle,
- b) *eller* som en flydebro forankret med glidebeslag til pæle.

Som grundlag for en tilladelse bør følgende materiale foreligge:

- a) Udsnit af målebordsblad (4 cm kort fra Geodætisk Institut) og kopi af matrikelkort over den ejendom, ud for hvilken broen agtes etableret, begge med nøjagtig angivelse af det projekterede anlægs beliggenhed, samt oplysning om ejendommens matrikelnummer.
- b) En plantegning, der viser broens nøjagtige udseende og, hvis der er tale om en bådebro, eventuelle fortøjningspæle ved denne.
- c) Profiltegninger af broen med angivelse af dens højde over vandet og havbundens profil indtegnet med angivelse af vanddybder langs broen.
- d) Oplysning om, hvorvidt broen inclusive alle pæle agtes indtaget i vinterperioden.

III. Hensyn og interesser, der skal varetages

1. Kystens beskyttelse

Bade- og bådebroer af de angivne kategorier vil normalt ikke have uheldig indvirkning på kysten eller materialevandrerforholdene.

Hvis et amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, skønner, at der muligvis kan være problemer i denne retning, kan sagen forelægges til udtalelse for:

Kystinspektoret, postboks 100,

Højbovej 1, 7620 Lemvig,

Telefon: (07) 82 15 44.

2. Fiskeriinteresser

Som regel vil bade- og bådebroer af de angivne kategorier heller ikke være til ulempe for fiskeriet.

Hvis et amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, imidlertid skønner, at der er grund til at få dette spørgsmål nærmere undersøgt, kan sagen forelægges til udtalelse for vedkommende fiskeriinspektør, nemlig:

Fiskeriinspektøren i København,

Kalvebod Pladsvej 26,

1561 København V.

Fiskeriinspektøren i Esbjerg,

Postboks 1053,

6701 Esbjerg.

Fiskeriinspektøren i Frederikshavn,

Postboks 63,

9900 Frederikshavn.

Opmærksomheden henledes på bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 2.

3. Skibsfart og farvandenens sikkerhed

Såfremt der hersker nogen tvivl om, hvorvidt broen vil komme for nær på kabler eller rørledninger, eller hvorvidt den vil kunne genere fyrlinier eller besejlingen af farvandet i øvrigt, skal sagen forelægges til udtalelse for:

Farvandsdirektoratet

Nautisk afdeling, Esplanaden 19,

1263 København K.

Farvandsdirektoratet vil i det enkelte tilfælde meddele, om anlægget under opførelsen skal være midlertidigt afmærket. Dette skal som regel ske ved et sort flag på en stage anbragt på den til enhver tid værende yderste pæl, og flaget skal række mindst 2 m op over vandet.

Såfremt det skønnes, at en påtænkt bro eller besejlingen af den vil være til ulempe for anden sejlads i området, skal sagen endvidere forelægges industriministeriet til udtalelse.

4. Planlægningsmæssige hensyn

Begrundelsen for at give amtsrådene, henholdsvis hovedstadsrådet, bemyndigelse til at meddele eller afslå tilladelse til at anbringe de under II beskrevne kategorier af mindre bade- og bådebroer, er navnlig den, at antallet af disse broer er i stærk stigning i de senere år, og etablering af disse anlæg vil kunne indvirke på mulighederne for en samordnet udnyttelse af en kyststrækning og for den måde, hvorpå en hensigtsmæssig kystpleje i dag må udøves, bl.a. ud fra rekreative og æstetiske hensyn. Som regional planlægningsmyndighed vil det derfor være naturligt, at skønnet herom primært udøves af amtsrådene, henholdsvis hovedstadsrådet. Hertil kommer, at amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, nu er regional fredningsmyndighed.

Dette indebærer, at et amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, kan afslå et andragende efter et frit skøn, som dog naturligvis må udøves efter almene og saglige retningslinier.

Om forholdet til bestemte regler i naturfredningsloven henvises til afsnit VII.

IV. Vilkår for en brotilladelse

Tilladelsen bør altid angive matrikelnummer på den ejendom, ud for hvilken broen er placeret. Følgende vilkår skal altid stilles:

1. Broen må kun benyttes som bade- og bådebro. En bro, der tilhører en grundejerforening, må

kun benyttes af foreningens medlemmer og deres husstand. En bro, der tilhører en kystgrundejer, må kun benyttes af ejeren og dennes husstand.

2. Tilladelsen eller broen må ikke overdrages til andre. En bro, der kun må bruges af vedkommende ejer og dennes husstand, kan overdrages sammen med ejendommen under forudsætning af, at den nye ejer gøres bekendt med vilkårene for broens tilstedeværelse. De for tilladelsen stillede vilkår gælder i så fald uændret.

3. Der må ikke uden tilladelse foretages udvidelser af eller væsentlige ændringer ved broen.

4. Ejeren skal vedligeholde broen i god og forsvarlig stand. I tilfælde af ødelæggelse skal eventuelle rester eller beskadigede dele omgående fjernes. Tilladelsen bortfalder, hvis broen ikke er genopført senest et år efter ødelæggelsen.

5. Amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet eller ministeriet for offentlige arbejder kan i øvrigt med en passende frist kræve, at ejeren for egen regning fjerner broen, såfremt noget vilkår for tilladelsen ikke overholdes, eller såfremt vedkommende myndighed af anden grund finder, at broen skal fjernes. I tilfælde af, at ejeren ikke fjerner broen i henhold til punkt 4, eller at ejeren ikke efterkommer et krav om fjernelse i henhold til nærværende punkt 5, stk. 1, kan amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet eller ministeriet for offentlige arbejder foranledige, at broen fjernes, og udgifterne herved kan derefter indkræves hos ejeren.

6. Såfremt broen delvis inddrages om vinteren, skal de til enhver tid yderste 4 pæle række mindst 2 m op over vandet. Er der ikke pæle over vandet, må ingen del af broen, f.eks. dele af bundstokke, række mere end 10 cm op over den eksisterende havbund.

7. Broen må ikke hindre eller væsentligt vanskeliggøre almenhedens færdsels- og opholdsret langs og på kysten, jfr. naturfredningslovens § 54, stk. 1 og 5.

8. Broen må ikke afmærkes eller forsynes med belysning uden efter forudgående aftale med farvandsdirektoratet. Farvandsdirektoratet kan til enhver tid kræve, at broen afmærkes. Ejeren afholder omkostningerne.

9. Under broens opførelse skal den yderste del afmærkes med et sort flag på en stage.

10. Når broen er færdig, skal der til amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, indsendes en plan i 3 eksemplarer, der viser den endelige udformning af broen med angivelse af dybder ved den samt eventuel permanent afmærkning. De 2 eksemplarer af planen videresendes til henholdsvis kystinspektoret og farvandsdirektoratet.

1. Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet senest 1 år efter datoen for udfærdigelsen.

2. Hvis en grundejerforening ejer broen, skal der til sikkerhed for opfyldelsen af vilkår 1-7 på den ejendom, ud for hvilken broen er etableret, tinglyses en deklaration med amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet og ministeriet for offentlige arbejder som påtaleberettigede. Deklarationen skal have prioritet forud for pantehæftelser. Den skal udfærdiges og tinglyses af foreningen af egen drift og for egen regning og derefter indsendes til amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet.

V. Øvrige indhold af en tilladelse

Det vil være nyttigt at præcisere følgende over for tilladelsens modtager:

- a) Tilladelsen indebærer ikke, at amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, har sagt god for konstruktionens sikkerhed eller stabilitet.

- b) Tilladelsen fritager ikke ejeren for et i forbindelse med broens tilstedeværelse eventuelt opstående civilretligt ansvar.
- c) Tilladelsen afgør ikke, hvorvidt en nabo eller andre kan modsætte sig broens etablering eller kræve broen fjernet efter dens etablering.
- d) Udfærdiges tilladelse til en bro i Flensborg Fjordområde, skal opmærksomheden henledes på bestemmelsen i toldlovens § 70, stk. 3, der er sålydende; »Oprettelse af broer over grænsevandløb og grænsesøer samt bådehold i disse og i Flensborg Fjordområde kan kun ske på nærmere af toldvæsenet fastsatte betingelser.«

VI. *Underretning om tilladelser*

Amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, sender kopi af de afgørelser, der træffes, til de myndigheder og privatpersoner, der har været hørt i sagen, eller som af egen drift har udtalt sig under amtsrådets, henholdsvis hovedstadsrådets, behandling af sagen.

Kopi af givne tilladelser sendes altid til ministeriet for offentlige arbejder, kystinspektoratet og farvandsdirektoratet. Til farvandsdirektoratet vedlægges et eksemplar af sagens akter.

VII. *Forholdet til naturfredningsloven*

Strandbredder og andre kyststrækninger, på hvilke der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden landvegetation, er åbne for almenheden for færdsel til fods samt for kortvarigt ophold og badning (naturfredningslovens § 54, stk. 1).

Denne bestemmelse er dog ikke til hinder for anbringelse af bade- og badebroer, når der holdes en passage åben bag om, over eller gennem broen (§ 54, stk. 5).

På strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation, og på arealer, der ligger inden for en afstand af 100 m fra, hvor denne vegetation begynder, må forskellige indretninger ikke anbringes, og der må ikke foretages ændringer i terrænet (strandbeskyttelseslinien, naturfredningslovens § 46, stk. 1).

Denne bestemmelse forstås almindeligvis således, at det er forbudt at anbringe bade- og badebroer, selv om disse kun berører strandbred eller kyststrækning ved kystlinien (landfæste).

Ved miljøministeriets bekendtgørelse nr. 549 af 16. november 1983 er det i henhold til naturfredningslovens § 46, stk. 9, fastsat, at bestemmelsen i § 46, stk. 1, om forbud mod opførelse af visse anlæg inden for strandbeskyttelseslinien ikke gælder for de mindre bade- og badebroer, der omhandles i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 489 af 28. september 1981 § 2. Ved indførelse af denne forenkling, der trådte i kraft den 1. januar 1984, undgås dobbeltbehandling i amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet og fredningsnævn, men det forudsættes, at amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet fremtidig ved meddelelse af brotilladelser varetager de landskabelige interesser, der knytter sig til kystområderne.

Disse anlæg bør undgås i de områder, der i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af konventionen om vådområder af international betydning navnlig for vandfugle (Ramsar-konventionen) er udpeget som vådområder af international betydning. Der henvises herom til fredningsstyrelsens cirkulæreskrivelse nr. 138 af 1. september 1980 til samtlige amtsråd, hovedstadsrådet m.v. om administrationen af Ramsar-konventionen.

VIII. *Eksisterende broer*

Der eksisterer langs kysterne et betydeligt antal private bade- og badebroer, for hvilke der ikke er udstedt tilladelse. Indtil 1975 blev det tolereret, at en grundejer uden tilladelse ud for egen

kystejendom kunne opføre en åben pælebro, når den ikke var til ulempe for almenheden, når der ikke ved broen var større vanddybde end 1,5 m, og når anlægget udelukkende anvendtes af ejeren selv. Ordningen er indeholdt i en skrivelse af 9. januar 1959 fra ministeriet for offentlige arbejder til vandbygningsdirektøren, men ophævet ved ministeriets skrivelse af 6. marts 1975 til kystinspektoratet. Hvis en bro *af nævnte art* er etableret før omkring 1975, må den således betragtes som lovlig, selv om ministeriet ikke har givet tilladelse til broens etablering.

Såfremt et amtsråd, henholdsvis hovedstadsrådet, foretager en registrering af broer, anmodes amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, om at sende kystinspektoratet og farvandsdirektoratet kopi af registreringen i form af kortplaner eller på anden måde.

IX. *Ikrafttræden m.v.*

Cirkulæret træder i stedet for ministeriets cirkulære nr. 165 af 28. september 1981 til amtsrådene og hovedstadsrådet om bade- og bådebroer, som samtidig ophæves.

Ministeriet for offentlige arbejder, den 31. januar 1984

Arne Melchior

/ F. Reidar Jørgensen

Officielle noter

Ingen